

Политичка партија са седиштем у северној Србији, чијим оснивачима не одговарају српске речи "партија" и "странка", а користе службено писмо туђе државе, хрватску латиницу, уместо уједињења, нуде поделу, разједињење Србије стварањем "банана републике" на северном делу наше државе. Ту смањивачку идеју као да донекле подржавају и неки политичари других прозападњачких партија. Када кажу да је статут то што је сада могуће да се добије, то значи да овим смањивачким напорима није крај. На дужи рок циљ је оно што је првак горе описане партије и посланик рекламирао календаром – република на садашњој територији Србије. Али република као федерална јединица може да буде циљ само на одређени рок, као у случају бивших југославенских република. Милије би вероватно било делу политичара и њиховим западњачким покровитељима, да та република не буде федерална јединица него да је независна. Опредељење "Европа без алтернативе", у преводу – потчињавање западњачким владама по сваку цену, значи да и неки други утицајни прозападњачки политичари, испуњавајући домаће задатке на "европском путу", могу да даду свој допринос смањивању Србије оваквим начином на дужи рок.

Успешни планирају на дужи рок. Томе вероватно теже и наши политичари, па је за очекивање да они и њихови саветници, неки од последњих до недавна голобради, поводом пројекта републике и намераваног смањења Србије са Севера, траже одговоре на следећа питања:

– зашто да се избегава израз "северна Србија" када Србија има северни део своје међународно признате територије;

– у чему је проблем да се северни део Србије назива северном Србијом и да ли је постојећи назив кориснији или штетнији за народно и државно јединство, односно да ли постојећи назив овог дела наше државе, који потиче из времена окупације, није превазиђен у смислу војводство, војводина Срба, пошто сада део српског народа који живи на том простору није као некад у саставу неке стране државе него је део државотворног народа на територији Србије, па према томе није ли та превазиђена терминологија на таласу идеолошког опредељивања за понижавајућу прошлост;

- чему покрајина и аутономија за Србе на северу наше државе као за претежне кориснике те аутономије у односу на остали део српског народа и чему стварање такве подвојености у државотворном народу док се другде то чини за претежно мањинско становништво односно да ли је дугорочно корисна или штетна таква нетипична аутономија по народно и државно јединство;

- да ли потребу за покрајином која прераста у државу има, пре свега, српски народ, неки политичари или западњачке владе које раде на подривању словенскоправославног света;

- зашто је, уместо уједињења, за Србију кориснија територијална подела државотворног народа односно подела и смањивање државе, док је за друге државе, на пример за Немачку, корисније уједињење, о чему рецимо преговарају Кипрани, разноверни Грци и Турци;

- да ли треба државни органи да потраже научно мишљење од стране Српске академије наука о народној и државној користи или штети деловањем на разједињавању Србије или да се ослоне на мишљење западњака, сходно познатој пракси последње деценије;

- чиме су мотивисани поједини политичари да раде на дугорочном разбијању територијалног јединства наше државе (да ли се назире могући председник републике, председник владе, министри и амбасадори) што је поучно у циљу проширивања знања о технологији разбијања државе, која можда није коначна;

- да ли политичари који раде на стварању државице на северном делу Србије, у оквиру сукоба цивилизација, раде на јачању словенскоправославних држава или доприносе разбијању словенскоправославног света;

- да ли ће стварање државице на северу Србије да повећа или да ослаби народно јединство и стабилност Србије;

– да ли постоје процене, на основу виђеног последње деценије, да би политичари који раде на дугорочном разбијању наше државе могли да добију страна признања и награде за рад на том послу и од кога, што би помогло да се назначе правци интереса за разбијањем Србије;

– да ли се устројством новог државног апарата на релативно малом привредном простору на северу Србије очекује већа корист или већи терет за привреднике односно пореске обвезнике или за политичку класу;

– да ли ће "будући млади лидери" које школује немачка влада у Бечу, уз одобрење наше власти, да допринесу недељивости територијалне целине Србије или има да даду допринос њеном разједињавању стварањем нове државице на северном делу њеног простора;

– да ли ће претежно окупирана јавна гласила претежно у поседу западњачких власника и под контролом западњачке политике да допринесу успешнијем одвијању процеса стварања независне државе на северном делу Србије или има да допринесу јачању народног јединства и очувању територијалној целовитости Србије;

– у могућој творевини на северу Србије, да ли ће српски народ, када буде одвојен од Србије, да повећа или да смањи могућности за очување свог народног имена и своје културе, узимајући као искуство положај Срба у Албанији, Црној Гори, Словенији, Великој Хрватској, Мађарској, Румунији и Бугарској;

– пошто би се према намери у Статуту српски језик, језик најбројнијег становништва у северној покрајини, изједначио са језицима мањинаца, да ли ће на дужи рок уместо више службених језика, због рационалности, бити уведен један страни службени језик, попут познате колонијалне праксе, у овом случају на пример немачки или енглески;

– да ли ће успоставом нове државице да буду повећане или има да буду смањене могућности за очување домаћег власништва над земљиштем у северној Србији;

- да ли се планирају локације за будуће амбасаде у Новом Саду;

- у ком року може да се очекује успостављање "добросуседских односа" односно размена амбасадора северне Србије под називом из прошлости и новосмањене Србије;

- да ли ће на спортским сусретима између северне Србије и новосмањене Србије "потајни" да подстичу слогу или неслогу у разједињеном српском народу два државама;

- да ли и где се дугорочно планирају локације "контролних пунктова" и царинарница између северне Србије и Србије;

- са каквим ће расположењем, нерасположењем или одушевљењем, бирачи и становништво уопште да гледа на успостављене царинарнице између Београда с једне стране и Старе Пазове и Панчева с друге стране, између Смедерева и Ковина и између Сремске Митровице и Шапца;

- да ли Београд треба у будућности да буде престоница новосмањене Србије као типичан погранични град;

- да ли ће стварање нове државе на северу Србије бити искоришћено за спољно подстицање стварања других нових војводина, односно покрајина ("региона"), касније и државица у циљу потпуног разбијања немањихке а и данашње још за време владавине Хрвата Броза смањене Србије, чиме би били задовољени како неки страни интереси тако и интерес дела домаће политичке класе;

- да ли ће економски положај Србијанаца страног порекла, односно мањинаца на северу Србије да буде просперитетнији у будућој џепној држави или ће бити гори од садашњег;

– да ли ће постепеним одвајањем северног дела државе од Србије и стварањем могуће државице на том простору бити охрабрена будућа настојања за њено прикључење некој постојећој или новооснованој држави чиме на дуги рок Срби има да постану национална мањина итд?

На ова питања наши одговорни људи у јавној политици вероватно траже одговоре, ако их већ нису нашли, својом главом или уз помоћ западњачких помагача који помажу јачању или смањивању Србије. Наћи ће они добре одговоре на ова питања ако уместо служења туђину, буду без остатка на страни своје угрожене државе и угроженог српског народа, ако буду на страни нашег опстанка.